

DEVINCTI ANIMI TESTIMONIUM,
 QVOD
 DIE ONOMASTICO
 MAGNIFICI, DOCTISSIMI, EXPERI-
 ENTISSIMIQVE
 DOMINI
 DN. SIMONIS

Meißl

*Civitatis Thorunensis Consulis, Philos. &
 Medicinæ Doctoris, nec non Scholar-
 chæ Gymnasii, & reliqua,*

EXCELLENTER MERITI,

SUBMISSO CULTU EDERE VOLUIT

GEORG. PETRUS Schulz D. & P. P. O.

D. XXVIII. Octobr. Anno MDCCXXXI.

T H O R U N I I

Impressit Ioh. Nicolai Nobiliss. Senat. & Gymn. Typogr.

Quisque
miretur, non rimetur
Fata, Dei effata,
ad quæ
humana natura via plerumque devia
ducit & seducit
mortales,
opinantes se esse immortales,
Mori enim
& mori & sapientis est,
vel potius neutrius:
quippe
bene mori morus omnino non,
sapiens non sine gratia Dei potest.
Præterea si consideramus
quantas conversiones aut fragilitas mortalitatis,
aut fortunæ mobilitas faciat,
ubi
si computes annos,
nihil tam breve, quam vita hominis longissima;
si vices rerum,
ævum putes:
in quo
tot varietates tam volubili orbe circumaguntur;
tunc
quemvis hæc recordantem miseratio fortis nostræ subit!
Cum porro adtendimus animum,
quod
præclara Deus promittens bonis
sæpe fallere videatur fidem fidam,
&
ii verbis felices, re infelices ut sint voluisse;
Minæ autem,
quibus insequitur mimos & malos,
fiant rimæ,
quas reperiunt hi rimatores & miratores proborum
feliciterque evadunt:
feri facile potest,
ut decipiamus nosmet ipsos & alios,
nec capiamus arcanam rationem sapientiæ divinæ,
quæ verax, minime fallax,
neminem decipit, sed præstat, quicquid in se recipit.
Quid multa!

Magnificus, Doctissimus Experientissimusque

DOMINVS

DOM. SIMON Weiß/

Reipubl. Thorun. Consul, & Med Doctor, nec non Physicus,
ut & Scholarcha Gymnasii nostri,
optime merens,

sam

jam
Viduus dolenter mœrens,
experientia sua proh dolor! comprobat,
vere cecinisse Senecam:
Regitur fati mortale genus
Nec sibi quisquam spondere potest
Firmum & stabile.
Dum enim
hic musarum fugitivarum Jupiter Stator
&
Apollo medicus & tutelaris,
fortuna est prospera dignus, & adversa indignus,
ob
ingentia merita,
quibus patriam sibi devinxit & statum publicum;
beneficia quamplurima,
quæ in Gymnasium contulit nostrum;
Eruditionem excellentem,
magnam illi gloriam parientem;
Experientiam artis medendi
ægrotis salutiferam;
Humanitatem plane divinam,
cæterasque nunquam satis laudandas animi dotes;
Accidit
ut
fati actus sit atque tactus diris,
Illicque
Vxor dulcissima virtutibusque exornatissima
præmatura morte erepta sit.
Nihilominus
non est fas aut flere, aut omnino mortem vocare,
qua
mortalitas magis finita, quam vita est.
Vivitenim vivetque semper Beata
virtutumq; Ejus nullam posteritatem capiet oblivio;
& Deus
Mæcenatis nostri indulgentissimi
studium bene merendi de patria & musis
nullã prætermittet occasionem remunerandi & compensandi,
addetque Eidem annos, quos beatæ ademit.
Nam
præsens dies onomasticus docet optimo omine,
quod
jubente Supremo Numine,
tristitia fiat lætitia
&
infelicitas, felicitas,
dum
Nobilissimum Dom. Scholarcham
conspicimus
prospera valetudine gaudentem,
bonis omnibus florentem,
suaque

suaque fata sapienter ferentem:
& audimus
Providentiam divinam
nobis benige spondentem,
fore,
ut
quamplurimos per annos usque in adultam senectutem
gratia & humanitate
tristes Camœnas complectatur, foveat eisdemque faveat,
nec non
patriæ afflictæ consiliis adsit providentibus,
ægrotorum saluti subveniat remediis efficacibus,
ex educatione filiolæ, matris æmulæ, capiat fructu dulcissimos,
Propinquis & Necessariis sit oblectamento & ornamento,
Clientibus deditissimis præsidio firmissimo,
interque eos mihi,
virtutum & meritorum Ejusdem admiratori,
&
Domus WEISSIANÆ veneratori primis ab annis
nunquam denegat benevolentiam hæctenus consuetam,
Quæ Omina omnia & vota devota
ut
felicia & rata esse jubeat velitque
Deus T. O. M.
venerabundus & lætabundus
precor.

113401